ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

3 EYLÜL 1998 PERŞEMBE • SAYI: 58 • FİYATI: 100.000 TL

YENİ DÜNYA DÜZENİ GÜMLEDİ!

Wall Street patentli vahşi kapitalizmin planları ters tepiyor. Ülke ekonomileri ardı ardına çöküyor. Meksika, Venezuella, Tayland, Malezya, Filipinler, Hong Kong, Güney Kore, Japonya ve Endonezya'daki krizlerden sonra, "eski solcu" Rusya'da da serbest piyasa formülü tutmadı. Alem "global olmayı" reddediyor, ufukta "küresel bir depresyon" olduğu iddia ediliyor.

DERYA SAYIN

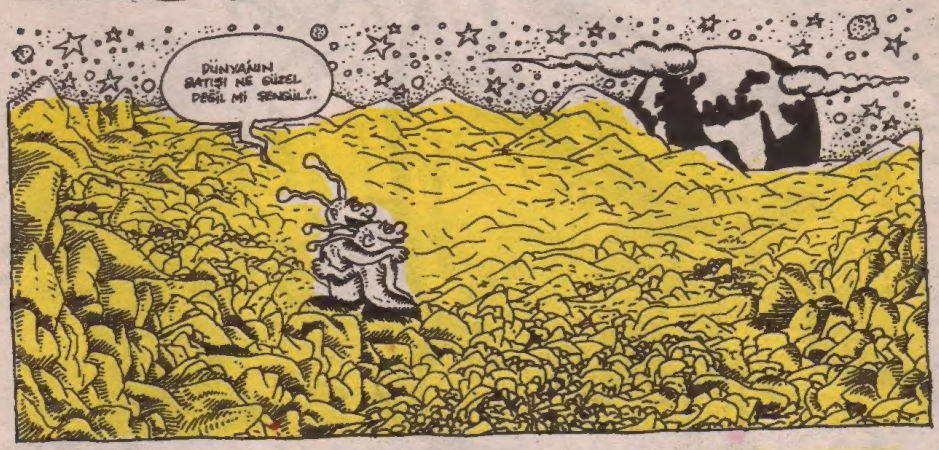

FERHAN ŞENSOY

BUZ ÜSTÜNE TUZ İLE Mİ YAZMALI?

Zaten yazmamak için bin bir türlü sebep varken, bilgisayar karşısında geçirilen beş saatin, insan ömründen bir gün azalttığı ortaya çıkınca, bilgisayarla küs dönem başladı.

Bu gidişle öldürecek beni bu alet! Yazmaya bir süre ara mı versem? Elle yazsam? Yazıyı dizen, bilgisayarla yazılanı zor diziyor, elle yazılanı, düzer. Elle yazıp daha sonra, intihar ediyorum işte, duygusuyla arkadaş ve hızla bilgisayarda temize çekmek en doğrusu olacak.

Siz hiç Yalıkavak'ta kavak ağacı gördünüz mü?

Asıl yazmak istediğim buydu; ilk cümle olarak, hiç gereği yokken iç monolog yaptım; durup dururken yazı uzadı; bilgisayar karşısında daha çok zaman çalacak bakiyesi belirsiz ömrümden.

Bilgisayara alıştığımdan beri, günlüğüm dışında el yazısı kullandığım yok, bu yüzden giderek köreldi yazım. Bu herkes için böyle. Artık mektup kalmadı, fakslaşmalar, mesajlaşmalar, İnternet'te buluşup çene çalma zamanını yaşıyoruz. Kullanmaya kullanmaya köreliyor insanın el yazısı, eskiden olduça düzgündü benim yazım. Nasıl bu hale gelebildi? Şu ne örneğin, ne bu böyle? *"Z"* mi, *"r"* mi, *"n"* mi? Ne bu? Okurken kendim okuyamayacağım, onu çözmek için bilgisayar ekranı karşısında uzun keriz sigara içmeler yaşayacağım... Elle yazmasam daha iyi olucak galiba... Nasıl yazıyormuş o eski baba yazarlar, o koskoca kitapları, henüz daktilo icat edilmemişken? Böyle oturup yazıyorlarmış işte, çünkü başka seçenek yokmuş...

Açtım bilgisayarı ve iç monologsuz birinci cümlemi yazdım ekrana.

Sis hiç Yalıkavak'ta kavak ağacı gördünüz mü?

Cümle bana, ben cümleye bakar olduk, birbirimize dijital frekanslar saçarak. Asıl bu gibi, o cümlenin arkasından gelecek cümlenin başını düşünmeler sırasında hıyarca bulunuyoruz bilgisayar ekranı karşısında. Bu yüzden gene de önce kâğıda yazmak en akıllıcası. Okunaklı yazacaksın, hem de el yazın körelmemiş olur. Şak diye kapattım bilgisayarı. Temiz bir kâğıdın en üstüne, özenerek, çok okunaklı bir biçimde, kaligrafi dersinden sınava giriyormuşçasına, yazdım esas cümlemi:

Siz hiç Yalıkavak'ta kavak ağacı gördünüz mü?

İkinci cümle öncesi sigaramı yakmak üzere şöyle bir gerildiğimde, bir Yalıkavak rüzgârı uçurdu, ilk cümlesi özenle yazılmış kâğıdımı.

Hızla bilgisayarı açtım.

Ben Yalıkavak'ta hiç kavak ağacı görmedim. Okaliptüs ağacı gırla.

–Yalıokaliptüs demesi zor olur, bu köylü bu ismi söyleyemez!

diye düşünülerek mi Yalıkavak denilmiş buraya?

Cumhuriyet Dinozor

Sayı: 58
3 Eylül 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • ***Yazişleri Müdürü:*** Zafer Temoçin • ***Basıldığı Yer:*** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • ***Yayına Hazırlayan:*** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • ***Grafik Uygulama:*** Fenni Özalp • ***Kaligrafi:*** Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • ***Faks:*** (0212) 514 01 95
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu / İstanbul

Dinozor

BARIŞ OTOBÜSÜ, "ANTİ-DEMOKRASİ CANAVARI"NA YAKALANDI!
1 Eylül Dünya Barış Günü nedeniyle İstanbul'dan Diyarbakır'a hareket edecek olan Barış Otobüsü, daha yola çıkmadan durduruldu, "yolcular" gözaltına alındı!

Başbakan Yardımcısı Ecevit, MİT ile Çakıcı'nın ilişkisinden haberi olmadığını söyledi. "Eski gazeteci" Ecevit, gazete de mi okumuyor?..

Okul kayıtlarında yüzmilyonlarca lira "bağış" isteniyor.

Adil düzenbazların 1 trilyon 200 milyar lirayı iç ettiği anlaşıldı!

"Çiller'in çıkını"nı Türkiye turnesine çıkaran CHP milletvekili Sabri Ergül, İzmir'de DYP'li tosuncukların saldırısına uğradı!

Fazilet Partisi, seçimdeki adaylarını belirlerken tarikatların onayını alacak!

AZ SONRA!..

Başbakan Yılmaz'dan şok Çakıcı açıklaması! Yılmaz, "Devlet Çakıcı'yı değil, Çakıcı devleti kullanmıştır. O da fazla önemli bişiy diil. Sadece Devlet Tiyatroları deposundan iki adet peruk, bir adet şort ve bir adet de kırmızı kaftan çalmıştır. Bi daa yapmaması şartıyla kendisini affedicez" dedi!

AZ SONRA!..

Barış Günü'nde alternatif kutlama! Devlet görevlileri, çeteciler, mafya patronları, istihbaratçılar ve tetikçilerden oluşan bir grup, sofra kurarak barışın simgesi olan güvercini kızartıp yedi! Bir yetkili, "Güvercin diş kovuğumuza sığmadı. Keşke barışın sembolü sığır, dana falan olsaydı" dedi!

AZ SONRA!..

Tansu Çiller, Fazilet Partisi'ne geçmeye karar verdi! Uzmanlar, bu kararda Refah'ın kayıp 1 trilyonunun etkisi olduğunu söylediler! Çiller, Sakıp Sabancı'ya yaptığı DYP milletvekilliği teklifi kabul edilmezse, kesinlikle Fazilet Partili olacak!

AZ SONRA!..

Cezaları kesinleşen "baklavacı çocuklardan" yeni savunma! "Biz ne yaptıysak vatan için yaptık. Çaldığımız baklavalar sayesinde daha enerjik olmayı ve vatan düşmanlarıyla çarpışmayı planlıyorduk" diyen çocukların "mert çocuklar" olarak nitelendiği ve yakında serbest bırakılabilecekleri açıklandı!

AZ SONRA!..

Dilipak vazgeçmiyor! "2000 yılındaki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde aday olacağını" açıklayan Abdurrahman Dilipak, "Eğer Türkiye'de Cumhurbaşkanı olamazsam, Rusya'ya gidip Yeltbin'in yerine başkan olurum. Ben yönetmek için yaratılmışım, ilkokulda da hep sınıf başkanıydım" dedi!

AZ SONRA!..

Akıllı televizyon üretildi! Mucize alet; İbrahim Erkal, Pınar Eliçe, Alişan, Safiye Soyman, Hakan Peker gibi tipler ekranda göründüğünde kendiliğinden zapping yapabiliyor!

AZ SONRA!..

Fatih Terim, TRT'yi mahkemeye verdi! Terim, "TRT, benim 13 yıl öncesine ait, güleryüzlü bir görüntümü yayınladı! Kimsenin beni sevimli göstermeye hakkı yok" dedi!

AZ SONRA!..

Son anda aldığımız bir habere göre...

Karı-koca kavgaları - III

METİN HAKYERİ
e-mail: hakyeri@yahoo.com

–Aslında iki kişilik bir aile olduğumuzu sanıyorsun Süha ama, senin sayende beş kişilik bir aile hayatı yaşıyoruz. Evet tam beş kişilik bir aile.

–Bu abuk girişin altından mutlaka daha da abuk bir konu çıkaracağına eminim Cavidan. Beş kişilik aile hayatı ha!.. İlginç... Yepyeni dumanı üstünde bir kavga, jelatini açılmamış bir huzursuzluk ve huysuzluk için ilginç bir giriş... Hem de ben tam büyük bir zevklke "Maraton" programının başına kurulmuşken... Zamanlama da harika... Ben beş kişilik bu ailede sadece seni ve beni tanıyorum. Sormak ayıp olmazsa diğerleri de kim Cavidan hanım?

–Kim olacak, tabii ki ?üyükbaba Şansal Büyüka, kayınço Erman Toroğlu, kayınbirader Rıdvan Dilmen. Televizyon başında saatler saatler boyu hiç kalkmamacasına bu üç adamı öyle ezberlettin ki bana, iki gün görmeyince özlüyorum artık valla, burnumda tütüyorlar. Birkaç hafta önce Rıdvan programa katılmayınca paniğe kapılmıştım, başına kötü bi şey mi geldi diye kahrolmuştum. Hiç mi sıkılmıyorsun her hafta her hafta, üstelik aynı şeyler, aynı laflar. Hatta aynı pozisyonlar. İki gol arasına 45 reklam, elli "Televole" tanıtımı, Sibel Can eziyeti, Harika Avcı sıkıntısı, Seda Sayan depresyonu, meraba televole...

–Ben dememiş miydim, jelatini açılmamış bir huzursuzluk için ilginç bir giriş diye... Beni yanıltmadın Cavidan... 138. geleneksel "bıktım senin şu spor programı seyretme hastalığından" konulu karı dırdırı başlıyoorrrr... Hatta başladı bile...

–Karı dırdırı ha? Ne anlıyorsun bu adamların anlattıklarından saatler boyu... Üstelik maça gidiyorsun, gittiğin maçı eve gelip bu kez televizyondan bir kez daha izliyorsun. Ben gittiğim bi filme ikinci defa gidiyor muyum?

–İşte yine bir kadın mantığı olanca güzelliği ve saçmalığıyla tıkır tıkır işliyor Allahım... Çaresiz, anlamayacağını bile bile bir açıklama girişiminde bulunucam. Belki mi olur, belki bu kez şak diye kavrar, beni hayretler içinde bırakırsın. Bak Cavidan, maça gitmek başka, eve dönüp maçı ve maçta cereyan eden hadiseleri ve pozisyonları beyaz camdan irdelemek başka...

–İrdelemek ha?!..

–Tabii... Şimdi bak misal... Balıç, Moldovan'ın kafayla önüne düşürdüğü topa hangi mukaddes ayağıyla çaktı da meşin yuvarlak gitti ağlarla hemhal oldu sorunsalı, maçta bir kez izlemeyle çakılamıyor. O anda, önünden, misal fındıkçı, sucuk ekmekçi, taşa minderci geçebiliyor ya da pozisyon Fenerbahçe Stadı'nın salak sütunlarından birinin arkasında husule gelebiliyor ve sen mimarın bu basiretsizliği sebebiyle, sanki statta değilmişsin de başka bir yerdeymişsin, o yüzden bi bok görememişsin gibi bir durum ortaya çıkabiliyor.

–Desene, sen her maça boşuna para ödüyosun. Hem bi ton para öde. hem de bi bok görme. Niye gidiyosun ki o zaman?.. Gitme... Zaten ailemizin diğer fertleri sana maçı dakika dakika anlatıyor. Böylece sen de hem hakemi hem de stadın mimarını her hafta hayırla yad etmekten kurtulursun. Paran da cebinde kalır; pardon kalmaz, iki kolon daha fazla at yarışı oynarsın...

–Allah Allaaaaahhh!.. Senin kavrayamayışına tutkunum valla. Yahu ne ilgisi var? Maça gitmezsem, acabo o pozisyonda kim kimi devirdi, yahut top kaleye girerken son anda kim ayak köydu, o hareket topa mıydı adama mıydı, hakem penaltıyı niye vermedi gibi meraklarım nasıl olabilir ki? Maça gittiğin için bunları kafaya takıyosun, Şansal-Rıdvan-Erman triosu da senin her hafta bu dertlerini bir nebze de olsa çözmeye çalışıyor. Hizmet sunuyorlar. Sistem böyle çalışıyor, anlıyor musun?

–İyi güzel de, benim ne suçum var peki? Ben bu heriflerle ilişkimi kesmek istiyorum artık, anlıyor musun? Onları hayatımdan çıkarmak istiyorum. Her hafta, "Oynat Uğurcum, oynat Uğurcum"... En sonunda ben oynatıcam o olacak yani!

–Peki ya ben? Senin bütün senaryosu 35 bölüm öncesinden belli o ruh bayıltıcı, baş döndürücü "Yalan Rüzgân"ını her Allah'ın günü izlemeye mecbur muyum? Ağzımızı açıp da bi şey dedik mi? Asıl onlar aileden oldular be... Benim maçım haftada bir, senin "Yalan Rüzgârı" eziyetin her gün...

–Bunu söyleyeceğini biliyordum Süha. Bu kozu haince kullanacağını tahmin ediyordum. Yanılmamışım. Beni en zayıf yerimden vurdun.

–Şimdi huzur ver de Moldovan'ın yere indirilişine Metin Tokat'ın kayıtsız kaldığı pozisyon için Erman ne diyecek ona bi bakiim. Aç şu televizyonu hadi, hadi oynat Cavidancım...

SERKAN ALPAY

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

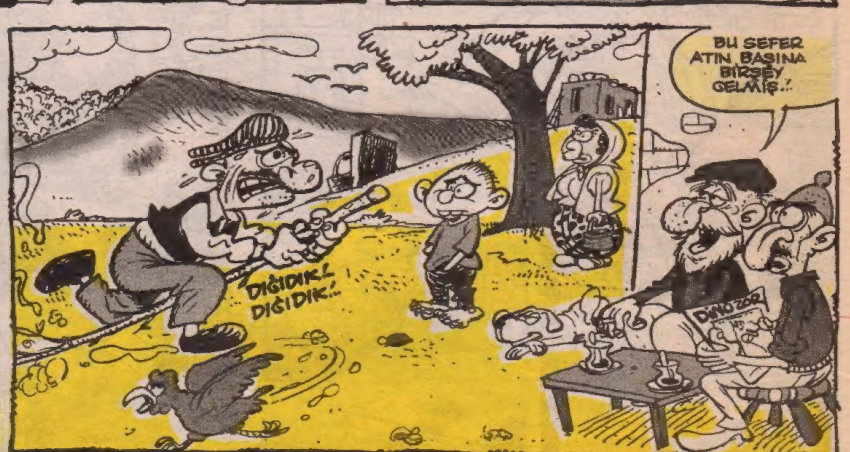

DEMEK YÜKSEKOBA'YA GİTMEK İSTİYORSUN... YABANCI ADAMIN TEK BAŞINA GİDECEĞİ YER DEĞİL ORASI EFENDİ.. DAĞLARDA ORMANLARDA YOLUNU SAPTIVERİRSİN...

YOK CANIM SORA SORA BULURUM...

KİME SORACAKSIN ? BEYOBASINI GEÇTİKTEN SONRA İNSAN GÖREMEZSİN Kİ!...

YABANCI SUSTU.. EDREMİT PAZARINDA TANIŞTIĞI YAŞLI BİR YÖRÜK ONU OBASINA DAVET ETMİŞTİ.. "TAZE BAL YERSİN KANA KANA ACI SU (RAKI) İÇERSİN DEMİŞTİ. O DA BİR HAFTA SONRA YOLA KOYULMUŞ İLK OLARAK KAZDAĞININ ETEKLERİNDEKİ ZEYTİNLİ KÖYÜNE VARMIŞTI...

İŞİN RAST GİDİYOR EFENDİ! YÜKSEKOBA'YA GİDEN VAR SEN DE YANINA KATIL!..

YÜRÜ GÜNEŞTEN KARARMIŞ BİR YÖRÜK KARISI DURUYORDU KARŞILARINDA...

HACER KIZ BU BEY SİZİN OBADA KOCA İSMAİL BABAYA MİSAFİR GİDECEKMİŞ GÖTÜRÜVER!..

HADİ YÜRÜ!...

DİKKATLİCE BAKTIĞINDA BUNUN 18-20 YAŞLARINDA GENÇ BİR KIZ OLDUĞUNU GÖRDÜ ŞAŞIRDI YABANCI. KIZ ÖNDE O ARDINDA YOLA KOYULDULAR. KAHVECİ GÜLÜMSEYEREK ARKALARINDAN BAKIYORDU...

KÖYÜN DIŞINA ÇIKIP ZEYTİNLİKLER ARASINA DALDILAR.. HİÇBİR ŞEY KONUŞMADAN BİR SAAT KADAR YÜRÜDÜLER...

ARTIK ZEYTİNLER BİTMİŞ ÇAM ORMANLARI BAŞLAMIŞTI. KARŞILARINDA ALABİLDİĞİNE DİK BİR DAĞ YÜKSELİYOR, ETEKLERİNDEN DOĞRU COŞKUN AKAN BİR DERENİN UĞULTUSU GELİYORDU. KIR BİR ARA, DERE BOYUNDAN GİDECEKLERİNİ SÖYLEDİ ADAMA...

Hasan Zeytinlide bahçıvanmış. Ufacık bir bahçesi varmış; yazın bostan yesinlik ekermiş, kışın el zeytini silkmeye gider koca anasıyla yaşar dururmuş. Daha da pek gençmiş...

İşte o zamanlar Yükseko-badan yörük kızı Emine Edremit pazarında bu Hasanı görmüş. Az konuşmuşlar çok bakışmışlar; ama ikisinin de gönlü birbirini sevmiş. Güz gelmiş. Kış bastırıp kar yolları kapamadan Hasan kızı istemeye karar vermiş...

BU BÜVETİN ADI NE HACER ?...

HASANBOĞULDU!..

KİM HASAN?...

ZEYTİNLİDEN.. BAHÇIVAN HASAN!...

NE ZAMAN BOĞULMUŞ?..

ÇOK OLMUŞ.. KIRK ELLİ SENE VAR...

NASIL BOĞULMUŞ?..

...SONRA... TEPEYE ÇIKINCA ANLATIRIM...

TEKRAR YOLA KOYULDULAR. BİR HAYLI DAHA ÇIKTILAR. KAZDAĞININ KÖRFEZE KADAR YAKLAŞAN ETEKLERİNİ PEK ÇOK İRİLİ UFAKLI TEPELER ÇEVİRİYORDU. GÜNEŞİN ALTINDA TA UZAKLARDA AÇIKLI KOYLU GÖLGELERE BÜRÜNEN MİDİLLİ ADASI GÖRÜNÜYORDU...

HASANIM SARI HASANIM. BEN BİR DAĞ KIZIYIM.. NE BEN OVADA EDEBİLİRİM NE SEN DAĞDA.. BİR GÜNAH İŞLEDİK.. BIRAK YOLUMA GİDEYİM...

EMİNE! BU DÜNYADA GÖNLÜNE KARŞI GELEN BABA YİĞİT GİLMAMIŞ, O CAHİNA DÜŞTÜM! DELİ GÖNLÜN BİZİM ÇUKUR KÖYÜMÜZE SIĞMAZSA AL BENİ OBANA GÖTÜR!...

EMİNE gözyaşları içinde "Dağda yaşamak zordur. Ovada büyüyen dağda yapamaz. Obadakiler ezdirmem seni" dediyse de dinletememiş...

Devamı 6. sayfada

Başlarafı 5. sayfada

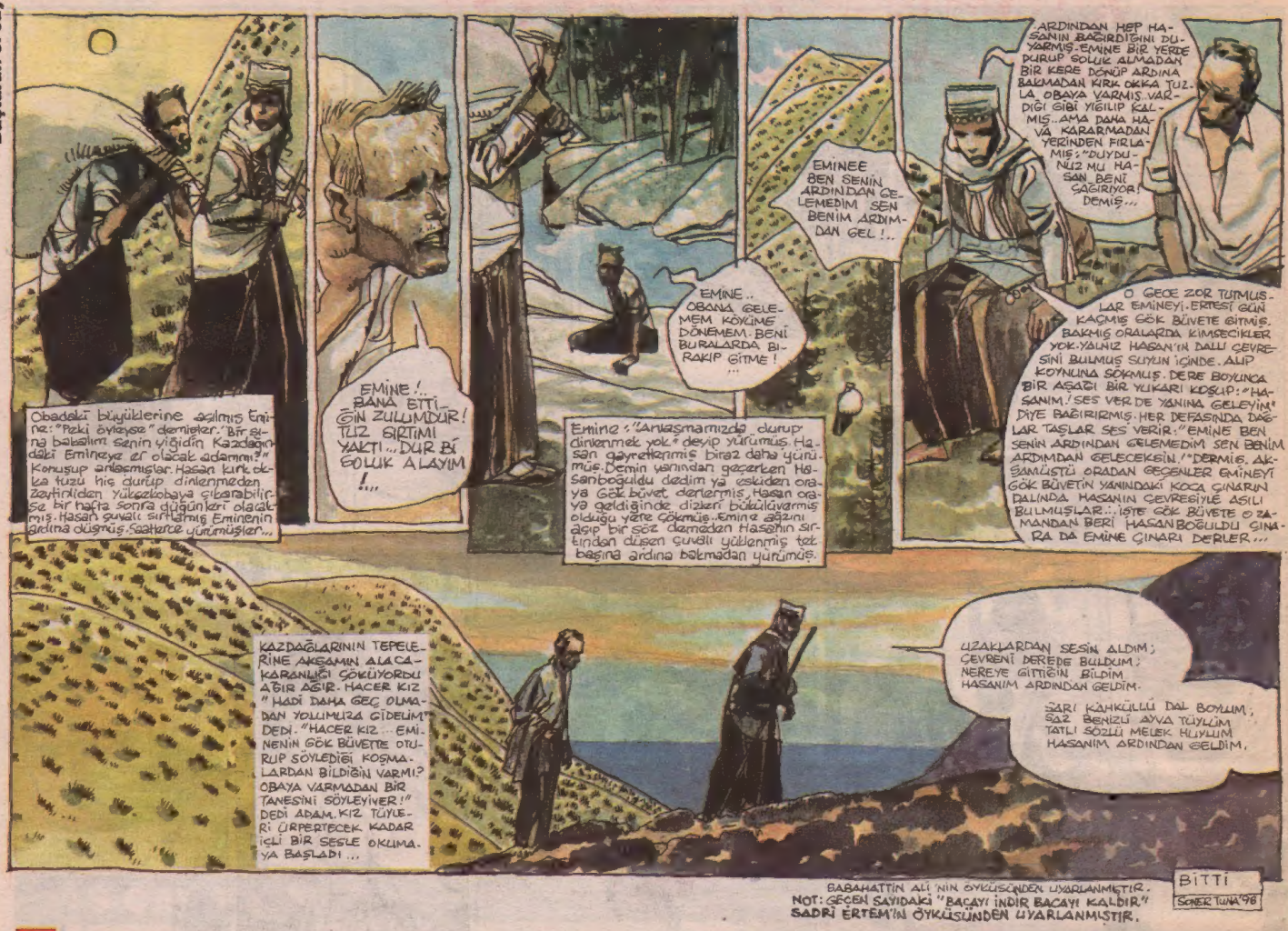

BABAHATTİN ALİ'NİN ÖYKÜSÜNDEN UYARLANMIŞTIR.
NOT: GEÇEN SAYIDAKİ "BAÇAYI İNDİR BAÇAYI KALDIR." SADRİ ERTEM'İN ÖYKÜSÜNDEN UYARLANMIŞTIR.

fiko'nun sarkacı

Yıllık iznimin bir bölümünü kullunmak üzere...

• Geçen hafta Bodrum'a gittim, ama bu, yazımı yazmayacağım anlamına gelemiyordu. Nitekim, birkaç hafta önce yıllık iznimin diğer bölümünü kullanırken de paşa paşa yazımızı dergiye fakslamıştık.

• Ben de sabahlara kadar çılgın eğlencenin birinden diğerine koşmaya, damarlarda saf alkol akana dek içmeye, turist hatunların ayakkabılarından kafaya şarap dikmeye ve göbeklerinden çekirdeksiz üzüm yemeye bir gün ara vererek yazımı yazmaya karar verdim.

• Bu bir günlük ara, oda arkadaşımı çok üzdü. 65 yaşında bir emekli öğretmen olan İngiliz arkadaşım, bana küser gibi oldu. Oysa bu iyi niyetli kadın, elimi cebimden içeri sokturmadığı gibi; zaten içinde tek bir yatak olan odasını da benimle hiçbir ücret talep etmeden paylaşıyordu.

• Böyle mükemmel bir şahsiyete sahip bir insanın kalbini incitmeyecek, onu derin üzüntülere, yalnızlık bunalımlarına sokmayacak ve beni de bu yağlı kapıdan mahrum bırakmayacak bir çözüm aradım. Yağlı dediğimi yanlış anlamayın. Kadıncağız, 98 kiloydu da onu söylüyorum.

• Yazımı yazdığım gibi Bodrum Postanesi'ne faks çekmeye koştum. Postane telefon kartı almaya çalışan sarışın turistlerle ve esmer doğulu vatandaşlarımızla doluydu. Anlaşılan buraya çalışmaya gelen doğulu yurttaşlardan vize, pasaport falan istenmemiş; tatil için gelen cebi dolu yurttaşlarımız ise cep telefonu mucizesini yaşadıkları için postaneye uğramaz olmuşlardı.

• Ben bir yandan gönderdiğim faksın Dinozor'a ulaştığına dair müspet bir sonuç beklerken bir yandan da beni yakalayan yaşlı teyzenin iyi görmeyen gözleri yerine kontörlü telefon başında numara çeviriyor ve hangi turist kızın manken olarak çalışabileceği, hangisinin sadece bir zengin kocayla yetinmek zorunda olduğunu konusunda tahminlerde bulunuyordum.

• Bu arada teyzenin bir türlü düşmeyen kızının telefonunu otuz sekizinci kez denerken hem arkada biriken kuyruğun sonundaki iri yarı adama sırtımı çevirmeye çalışıyor hem de teyzenin kızının kaynanasının ne kadar lanet bir kadın olduğunu ve hasta olan kayınpeder yerine kaynananın vefatının ne kadar isabetli olacağına dair monoloğu dinliyordum.

• Teyzenin Ankara'da okuyan küçük kızını, Almanya'daki amcaoğlunu, Eskişehir'de vatani görevini yerine getirmekte olan oğlunu ve çiçekleri sulaması için tembihlediği memleketteki komşusunu aradıktan sonra faksımın İstanbul'a ulaştığını öğrendim.

• Daha sonraki günlerde, olgun oda arkadaşımla denizden takma diş çıkarma, öksürük şurubunu bir dikişte içime, uzak gözlüklerini takmadan pansiyonun yolunu bulabilme gibi enteresan oyunlar oynayarak vaktimizi geçirdik

• Ben de bu haftanın yazısı olarak, başımdan geçenleri yazmaya karar verdim. O ise benim onunla İngiltere'ye gelmemi istiyor. Vize konusundaki ufak pürüzü hemen evlenerek giderdik. 25, 32 ve 40 yaşlarında üç çocuğum olduğunu; nikâh memuruna *"Evet"* dedikten yarım saat sonra öğrendim.

• Neyse, çocuklarımın resimlerine baktım da çok sevimli görünüyorlar. Gerçi 23 yıl önce çekilmiş bir fotoğraftı, ama insan o kadarcık zamanda ne kadar değişir ki zaten... Bodrum gerçekten çok güzel bir yer. Özellikle şu anda İngiltere'ye uçarken aklımda harika anılar kalmış.

• Bu satırları uçakta yazıyorum. Gelecek haftaki yazımı da sanırım Londra'dan göndereceğim. Kendinize iyi bakın.

FİKRET BEKLER

Akit gazetesi nicedir, 8 yıllık eğitimdeki aksaklıkları diline dolamış, bu uğurda abartılı ve gerçekdışı haberler vermekten geri durmuyor. Doğuda nicedir sürüp giden sefaleti keşfediyor birden bire. *"Ahır gibi okul"* başlıklarıyla aklınca sekiz yıllık eğitimin ne denli yetersiz olduğunu vurgulamaya çalışıyor.

Biz burada ülkemizin sancısı haline gelen doğu ve güneydoğuda salt eğitim alanında değil, hayatın her kesitinde yaşanan sorunların altında yatan nedenleri ya da sekiz yıllık eğitimin yararı konusunda uzun uzadıya tartışmaya girmeyeceğiz. Medrese kafalı ve şark kurnazı insanların da kendilerince görüşleri vardır. Bakar, okur, değerlendiririz. Ancak bir şey var ki üzerinde tartışılmaya değer. Nedir o? Üslup. Bakın Akit'in 31 Ağustos tarihinde arka sayfasında yer alan haberde kullandıkları fotoğrafı nasıl yorumladıklarına: *"Ecevit'in Bakanı Hikmet Uluğbay'ın okullan ne hale getirdiği uluslararası raporlara bile konu oldu. Çocuklar okullarının duvarına... Bakan da eğitimin içine etti..."*

Bu üslup sinsi bir öfkeyi, saldırganlığı, ilkel bir ironiyi barındırıyor içinde. *"Rahle-i tedristen"* geçmiş bir kalemden çıkma olduğu da hamen anlaşılıyor.

Madam eleştireceksiniz hiç değilse terbiyesizlik yapmayın. Sizin bu üslubunuz cahiliye döneminde bile yoktu büyük ihtimalle.

RAUF TAMER

Şeffaflık adına

Devlet, her şeyini böyle ortaya döker mi?

Gizli hatta **sır** diye bir şey olmaz mı?

MİT ya da Polis, kendi halkının önünde bu kadar hırpalanırsa, artık o örgütlerde çalışma hevesi kalır mı?

*

Başbakanlığa bağlı olan MİT, sanki **çirkin, şaibeli** ve **tehlikeli** bir teşkilatmış gibi gösteriliyor.

Tabiatındaki ketumiyet sebebiyle, o da çıkıp kendini savunamıyor.

Oysa, hayatını tehlikeye atarak bu memlekete hizmet vermiş **isimsiz kahramanlar** var orada... Sessiz sedasız kaldırılan **cenazeler** var...

Polis de öyle...

İçlerinde çeteciliğe heves sarmış, yanlış yollara sapmış, pis işlere bulaşmış bireyler olabilir. Hangi meslekte yok. Ama her iki örgütü de külliyen aşağılamak, onları halk'ın gözünde düşürmek, bize ne fayda sağlar?

Emekli bir başkomiser ya da çaptan düşmüş azgelişmiş ülke ajanı gibi yazmış bu kez Rauf Tamer. Devletini, milletini ve memleketin asayişinden sorumlu tüm teşkilatlarını karşılıksız, fakat hastalıklı bir aşkla seven her vatandaşın, herhangi bir kahve sohbetinde dile getirebileceği görüşler öne sürmüş. Okuyalım: *"Başbakanlığa bağlı MİT, sanki çirkin, şaibeli ve tehlikeli bir teşkilatmış gibi gösteriliyor. Tabiatındaki ketumiyet sebebiyle o da çıkıp kendini savunamıyor. Oysa hayatını tehlikeye atarak bu memlekete hizmet vermiş isimsiz kahramanlar var orada. Sessiz sedasız kaldırılan cenazeler var... Polis de öyle... İçlerinde çeteciliğe heves sarmış, yanlış yollara sapmış, pis işlere bulaşmış bireyler olabilir. Hangi meslekte yok. Ama her iki örgütü de külliyen aşağılamak, onları halkın gözünde düşürmek bize ne fayda sağlar."*

Yazısından daha fazla alıntı yapmaya gerek yok. Bu minval üzere sürüp gidiyor. Rauf Tamer'e ne anlatmalı şimdi? Bu ülkenin bütçesini aşan ve eroinden elde edilen kara paranın 70 milyar doları bulduğunu, ve bu ganimetin onun sözünü ettiği kahramanlarca paylaşılmaya çalışıldığını, ve bu yüzden iktidar savaşının kızıştığını, ve bu yüzden birbirlerine girdiklerini, ve bu yüzden geçmişin eli kanlı, gözü dönmüş faşistleriyle işbirliği yapıldığını anlatsak bunları anlar mı acaba? Bu ülkenin vatandaşları mı dağıttı beş para etmez adamlara pasaportları? Halk mı neden oldu faili meçhul cinayetlere? Solculara, aydınlara, öğrencilere, işçilere, memurlara en ufak bir toplantıda en gaddar şekilde saldıran yolislerin şeflerini kim tayin etti vali olarak, kim onları İçişleri Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı'na getirdi? MİT ya da polis teşkilatı, halkın gözünden düşecekse düşer Bay Rauf Tamer.

"Her meslekte pis işlere bulaşmış bireyler olabilir" diyorsunuz yazınızda. Aynen katılıyoruz. Gerçekten de gazetecilik mesleğinde de kimileri yıllardır *"pis fikirlere"* bulaşmış debelenip duruyor.

Aktüel dergisi ünlü kadınlara Clinton skandalını sormuş. Türk kadınları da cevap vermiş: *"Clinton'ı asla affetmeyiz."*

Görüş beyan edenler arasında Nurseli İdiz, Yonca Evcimik, Hande Ataizi, Harika Avcı, Berna Laçin ve Gülgün Feyman'ın yanı sıra iki de milletvekili var. Medyazor okurları için bu kez ne Aktüel'i ne de cevap veren ünlü kadınları hiç eleştirmeden özellikle bu iki milletvekilimizin ne dediklerini aliyoruz köşemize. Neden? Azıcık gülümsemek için. Okuyalım bakalım.

İmren Aykut (Çevre Bakanı): Hillary'nin yerinde olsaydım asla affetmezdim. Monica'nın yerinde olmam asla mümkün olmazdı. Başkan bana kur yapsa bile kendimi korurdum, zaten kalkışmazdı yani. Bizim de pek çok tecrübemiz var.

Ayseli Göksay (Milletvekili): Hillary'nin yerinde olsaydım, herhalde Clinton'ı zehirlerdim. Monica'nın yerinde olmayı ise hiç istemezdim. Başkan bana ilgi gösterseydi, onurlanırdım, ama korkardım.

Yorum yapmayacagız dedik, ama dayanamıyoruz işte.

Okurlar, bir diğer maço kadın bakan Işılay Saygın'a bu soru sorulsaydı ne cevap vereceğini az buçuk tahmin edebilirler herhalde.

Biz de Medyazor olarak okurlarımıza şunu soruyoruz. Bu üç milletvekilinin yaşadığı ülkede, siz Clinton olmak ister miydiniz?

Semra Can CEYN BACI

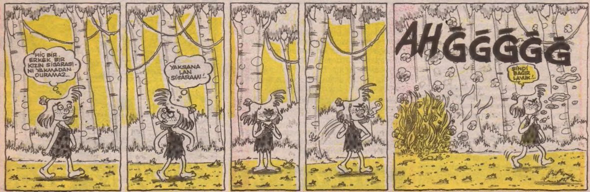

KAVUN KABUKLARI

Denizi, sırları asla açıklamayan, kendisine anlatılan her şeyi içine alan bir sırdaş, bir dost olarak görür. **Kristof Kolomb, Marco Polo** ve **Evliya Çelebi** gibi birçok gezgin yazılarında denizden söz etmezken dalgaların sesi hiç eksik olmaz onun şiirlerinden:

Kayalıkta çakılı yelkenli
sana bırakıyorum veda şarkımı.

Arkadaşıyla birlikte çıktığı yolculuk sırasında Şili'nin Valparasio limanına varırlar. Gemilerde ücretsiz çalışarak yolculuk yapma istekleri geri çevilir. Bir tek yol vardır önlerinde: Gemiye kaçak binmek. Küçük olduğu için vinçler ulaşabilsin diye rıhtımla arasına birkaç metre mesafe bırakan *"San Antonio"* adlı gemiye göz koyarlar. Gece yarısını beklemeye koyulurlar. Vardiye değişimi nedeniyle gemi rıhtımla yanak yanağa gelecek ve böylelikle binme şansları doğacaktır.

Soğuktan korunmak için girdikleri bir vincin sürücü kabininde sabahı ederler. Gemiye kaçak binmenin fırsatını tüm gece boyunca yakalayamazlar. Umutları tükenme noktasına geldiği an şans yüzlerine güler ve kendilerine yardım eden vinç sürücüsünün talimatına uyarak gemiye ulaşırlar. Subay bölümüne çıkan iki kafadar bir tuvalete kilitler kendilerini. Bundan sonrası, orada beklemek ve biri geldiğinde kısık bir ses tonuyla **"meşgul"** demektir!

Gemi öğle saatlerinde hareket ettiğinde kıyıdan iyice uzaklaştıklarından emin olunca kendilerini dışarıya zor atarlar. Tıkalı olan tuvalet, sıcağın etkisiyle dayanılmaz bir koku yaymaktadır. Kaçak yolcu olarak kaptanın karşısına çıkarıldıklarında perişan haldedirler. Kaptan, arkadışını mutfağa, patates soymaya gönderirken şaire tuvaleti temizleme görevini verir.

Üst üste yığılmış pisliklerle yeniden göz göze geldiğinde "Bu dünyada adalet yok" diye geçirir içinden. Kokular arasında çalışırken arkadaşı mutfakta atıştıracak ve sonra temizlediği yere pisleyecektir. Ertesi gün, arkadışına yine mutfakta görev verilirken tahtaları arapsabunuyla ovalamak zorunda kalır. Gemi Antofagasta limanına verdiğında, şair de deniz macerasının ilk durağına gelmiş olur.

San Antonio, Valparaiso'ya geri döneceğinden limanda inip bir başka gemiye kaçak olarak binerler. Gizlendikleri yer konusunda bir öncekiyle kıyaslanamayacak kadar şanslıdırlar. Güzel kokulu tonlarca kavunun arasındadırlar. Şair, yediği kavunların kabuklarını arkadaşıyla birlikte bir pencereden denize atar. Ama, geminin demir almasına bir saat kala ele verirler yakayı. O kadar çok kavunu mideye indirirler ki denizin üstünde ipe dizilmiş gibi yüzen kabuklar kaptanın dikkatini çeker. Böylelikle de şairin deniz yolculuğu ilk durakta sona erer.

Uzundu yol ve çok ağırdı dert
sürmektedir bende avare adımlarımın kokusu,
hâlâ batık bir gemidedir derinlerdeki özüm,
–kurtarıcı kıyılar görünse bile–
dalgalara karşı gönülsüz yüzüyorum
batık bir gemi oluşumu koruyarak.

"Gölgeli Otoportre" adlı şiirinde kendisini batık bir gemi olarak tanımlayan şairi 1956 yılının 25 Kasım gününde dalgalarla boğuşan bir yatta görürüz. Meksika'nın Tuxpan limanından kalkan *"Granma"* adlı yatın, iki motorundan biri bozuktur üstelik. Küçük deniz taşıtları için son derece eleverişsiz olan hava şartlarına rağmen Karayib Denizi yedi günde aşılır. Aralarında şairin de bulunduğu yolcular, açlık ve deniz tutmasına karşı direnirler. Granma sekiz kişilik bir yattır, ama Küba'ya doğru yol alırken 82 yolcusu vardır!..

Playa de las Coloradas'da karaya çıktıklarında yanlarında getirdikleri teçhizatın büyük bir bölümünü yitirdiklerinin ayrımına varırlar. Savaş uçaklarının saldırısıyla karşılaşınca çalılıkların arasına sığınırlar güçlükle. Şair o günü, *"Bir çıkarma değil, bir deniz kazasıydı"* sözleriyle anımsar.

Kayıpları bununla da kalmaz. 5 Aralık günü diktatör **Batista**'nın askerlerinin saldırısıyla karşılaşılır. Çatışma sonrasında 82 devrimciden 12 kişi kalır geriye. Yaralananlar arasında şair de vardır: *"O gün doktorluğa olan sevgimle, bir devrim subayı olarak bana düşen görev arasında bir seçme yapmak zorunluluğuyla karşılaştım. Önümde ilaçlarla dolu bir sırt çantası ve bir sandık kurşun duruyordu. İkisi bir arada taşınamayacak kadar ağır bir yük meydana getiriyordu. Sandığı aldım, ilaç dolu çantayı orada bıraktım ve yürümeye başladım."*

Yol bir efsaneye doğru götürür şairi. Adını *"Ernesto Che Guevara"* olarak yazdırır devrimin seyir defterine!..

Ve şair, sırdaşından uzaklarda, topraklarına dalgaların denizkabukları armağan etmediği Bolivya'da öldürülür.

SUNAY AKIN

► **TELEKOM'un 11 eski yöneticisi hakkında yolsuzluktan dava açıldı...**

–Mehraba Katoz Bey
–Ooo, Enişte Bey... gılar!
–Saygalar bizden. Ba
iliyorsunuz, servetim
yonları aştı...
–Bilmez miyiz Enişt bilmez miyiz!
–İşte biz bu serveti,
kaynanadan kalan b
torbaya koyduk...
–Oooh ne güzel, m lah...
–Şimdi bu torbaya
arıyoruz. Hani basın
bi açıklama yaparke
–Neyin açıklaması Milletten çalıp çırp paraların mı? Örtülü nekten aşırdıklarınız
–Lütfen Hayri Bey, te
li olun. Hemen burdar
hemen...
–Yoksa batırdığınız kalardan lüplettikle mi? He?!..
–Çıkın burdan... Çıkın
rum, çıkın!..
–Asıl siz bizim haya dan çıkın. Senin tor adı da olsun, "çıkın

► **Akit yazarı Abdurrahman Dilipak, 2000 yılındaki Cumhurbaşkanlığı seçimine aday olacağını açıkladı!..**

► **Diyanet Vakfı'nın 1995-96 2 milyar 266 milyon lira telif hazırlattığı "Türk Eğitim Sis Perspektif" adlı kitapta Ata kötülenerek, küfürler ediliy**

► **Şeriatçı medyanın, 8 yıllık kesintisiz eğitimi kar için yayımladığı "ahırda eğitim" haberi yalan çıktı**

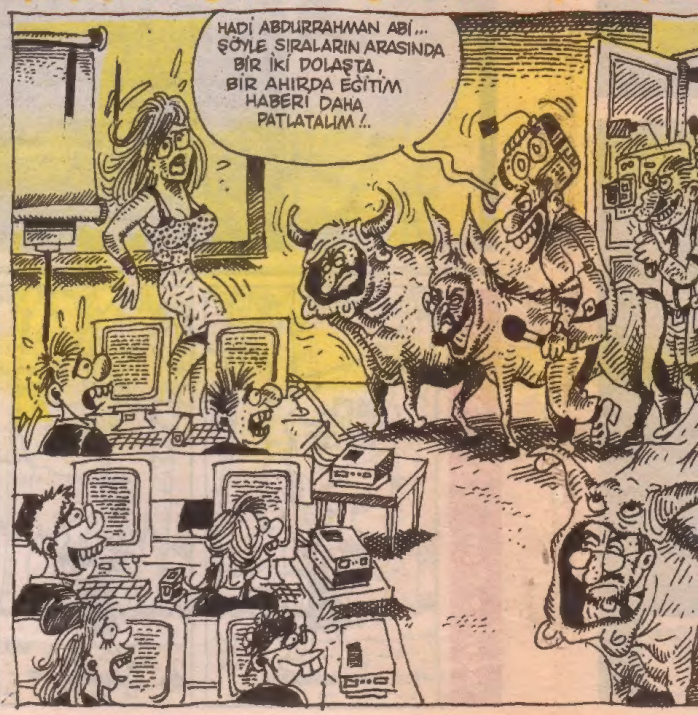

...neticisi
...a açıldı...

İsim babası Katoz Hayri

–Mehraba Katoz Bey.
–Ooo, Enişte Bey... Saygılar!
–Saygalar bizden. Bakın biliyorsunuz, servetimiz trilyonları aştı...
–Bilmez miyiz Enişte Bey, bilmez miyiz!
–İşte biz bu serveti, tuttuk kaynanadan kalan bir bez torbaya koyduk...
–Oooh ne güzel, maşallah...
–Şimdi bu torbaya bi isim arıyoruz. Hani basına falan bi açıklama yaparken...
–Neyin açıklaması ulan! Milletten çalıp çırptığınız paraların mı? Örtülü ödenekten aşırdıklarınızın mı?
–Lütfen Hayri Bey, terbiyeli olun. Hemen burdan çıkın, hemen...
–Yoksa batırdığınız bankalardan lüplettiklerinizin mi? He?!..
–Çıkın burdan... Çıkın diyorum, çıkın!..
–Asıl siz bizim hayatımızdan çıkın. Senin torbanın adı da olsun, "çıkın"!

▶ **TEKEL ürünlerine, her nedense, Fenerbahçe'nin UEFA Kupası'nda 2. tura yükseldiği maçın hemen sonrasında zam yapıldı!**

...ıdı..

▶ **Diyanet Vakfı'nın 1995-96 yıllarında toplam 2 milyar 266 milyon lira telif ücreti ödeyerek hazırlattığı "Türk Eğitim Sistemi - Alternatif Perspektif" adlı kitapta Atatürk devrimleri kötülenerek, küfürler ediliyor...**

▶ **Yıllardan beri "devletin kamburu" olarak lanse edilen KİT'ler, "En Kârlı İlk 500 Şirket" arasında ilk dört sırayı alıyor!..**

...kesintisiz eğitimi karalamak ...im" haberi yalan çıktı!..

ZORUNLU AKŞAM

Tüm gayretlerimize rağmen geçmeyen bir başağrısı olarak sürüyorsa hayat, bu, inan ki sadece *"biz"*le ilgilidir. Hangi tarihte gelsek yeryüzüne hep aynı şey olacaktı. Elimizle kalbimizi tutup onu iyileştiremeyeceğimize göre çok da sitem etmemeliyiz. Beklentilerimizi hor görmeliyiz Bianca, çok yıpranıyoruz çünkü.

Dünya değil, ama biz olabileceğimizin en iyisi ruhlara sahibiz. Günah, zaaf, kötülük, bencillik, şiddet de gizli bedenimizin bir yerlerinde. Bundan ürkmemeliyiz. Bunda şarap yapılabilmesi için üzüm ezen iyilik meleğinin de rolü ve kusuru var. Şuncağız hayatı evirip çevirmenin, her geçen gün yeraltında olmadık yaşamlar aramanın, gökyüzüne ulaşayım derken kaybolmanın ve ışıklara çok inanmanın âlemi ne?

Yoksulluğa alıştık artık Bianca. Bu o kadar öyle ki, annem artık neye ağladığının farkında değil. Mahallemizin yaşlılarının elbiseleri tamir edilip ya çocuklara giysi yapımında kullanılıyor ya da dilencilere veriliyor. Elbiseler yaşlılardan daha çok yaşıyor. Çocuklar oyuncaksız. İyi ki yağmur, güneş, toprak, çamur ve su var. Çocuklar tabiatla oynuyorlar. Kadınlar en çok yorulmayı, çile çekmeyi, ağıt yakmayı ve erkenden yaşlanmayı biliyorlar. Sokağımız başka mahallelerin sokaklarına imreniyor. Kuşların çığlıkları cılız, başıboş köpekler âciz, kediler bana kalırsa çok çaresiz. Bunları bir araya getirdiğin zaman hayat oluyor. Kalkıp avuç avuç isyan, aşk; gülümseme, öfke, cinsellik, mağrurluk ve yerin dibine geçmişlik de katarsan bu ortama her şey halloluyor; uzun uzadıya düşünmeye gerek yok. Yakın ya da uzak tarih yapacağını yapmış, biz bilmesek de olur.

Babam yine işsiz kaldı Bianca. Tüm günlerini arkadaki nemli odaya çekilip sayfalarca mektup yazmakla ve kibrit çöplerinden ev, değirmen ve gemi yapmakla geçiriyor. Tanıdığı bir hastabakıcının hastaneden getirdiği yeşil röntgen kâğıtlarına tükenmez kalemle bütün bir ömürünü yazıyor, bir de şimdiki uğraşlarını ve bunları uzak-yakın arkadaşlarına postlayıp duruyor. Bazı gece yarıları uyku arasında onun iç çekmelerini ve hıçkırıklarını duyuyorum. Odanın her köşesi kibritten yapılmış irili ufaklı evlerle, devasa gemilerle ve değirmenlerle dolu. Mektup yazdığı arkadaşlarından sadece birisi karşılık verdi. Kim olduğunu bilmediğim bu hınzır adam, sarı matematik defterinden koparılmış bir sayfalık mektubunda babamı meşguliyetlerinden dolayı kutladıktan sonra bir de öneride bulunuyor: *"Evi filan anladık, ama takdir edersin ki bunlar çok klasik. Bana kalırsa sen kibrit çöplerinden kan yap, daha çok ilgi çeker."*

Lautrec aklımı çeldi Bianca, yoksa beni bilirsin, asla sana ihanet etmem. Seni bir tarafa bırak, kendimi de çok severim. Ama inan bana çok dayanılmaz bir akşamdı ve çok sıkılıyordum ve infilak etmek üzereydim. Bu yüzden gittim o saatte geneleve. Giderken kuşku, karmaşıklık, yorgunluk ve arkamdan gelen onca yıllık kadın bedeninin giz, ürkütücülük ve bilinemezliğini de götürdüm. Ürkek adımlarla girdim o yan yana dizilmiş külüstür evlerin açıldığı engebeli sokağa. Suçlu gibi seyrettim yarı çıplak kadınları. Açık saçık konuşan içeriye müşteri davet eden pezevenklerin doğallığına şaşırdım. Heyecanlı ve çekingen dolaşan bir sürü erkeğin arasında olmaktan hem utanç hem de garip bir gurur duydum. Bu hayatın ganimetleri olarak sarı saçları, abartılı makyajları ve sahte davranışlarıyla bizi bekleyen onca kadına acımamak için kendimi zor tuttum. Düşkün fahişelerin yalvaran yüzlerinin beynime kazınmasını engelledim. Kendimi kıpırtılarının emrine vererek girdim ışıltılı salonlardan birine. Seçtiğim kadın çok alışılmış bir ses ve buz gibi bakışlarla bana odasının numarasını söyledi. O an kaçmak istedim, ama yine de çıktım merdivenleri. Hemencecik bulduğum ufacık odada pencere kenarında bir yatak, duvarlarda aynalar vardı. Kırmızı bir ışık yanıyordu içerde ve bu herhalde harala gürele sevişmeye en yakışan ışıktı. Karşıdaki duvarda beyaz bir karton üzerinde keçe kalemle yazılmış tarife okunabiliyordu. Vizite: Şu kadar, sevişme: şu kadar, kompile: şu kadar. İlginç bir tarifeydi bu, şaşırmam gerekiyordu, şaşırdım, özellikle de *"kompile"*ye. Birazdan çıkıp geldi kadın. Neye ne kadar ödeyebileceğimi sordu. Mahcup bir şekilde cevapladım. Kuralları anlattı. Hepsine bir bir uyacağımı hissettiren en sevimli yüz ifademle baktım. Yatağa uzandık sonra ve tahmin edeceğin gibi hiçbir şey yapamadım Bianca. Kadın beni teselli etti. Oysa o anda ben aslında hiç hoşlanmadığım erkekliğimi gösteremediğime değil, şehvetin nasıl olur da beynime, kişiliğime, fikirlerime, içimde yıllardır dolanıp duran asil duygularıma bu denli baskın çıktığına kızıyor ve hormonlarıma küfrediyordum.

Bana hiç yakışmadığını düşündüğüm, ama gördüğün gibi ne yapsam engelleyemeyeceğim ve beni çok yoran bu erkeklik duygusundan gelip beni kurtar Bianca. Bedenimin her an kirlenebilecek yerlerini kapat, kendimi aşağılamama engel ol. Beni sev Bianca.

ALTAY MARTI

NİŞAN 1

OYNAYANLAR

Baba
CUMBABA
•••
Başdanışman
(İSMİ BİZDE GİZLİ)
•••
Gelin
KANATLI ORKİT
•••
Damat
BEYAZ ATLI KOMİK
•••
Kamera
AT SHOW STAR KANAL D

Mert damat adayı, törene gelenleri anlattıklarıyla gülmekten kırar geçirir... Hatta bazıları ölür... Ama damat Cumhuriyetin 75. yılı dolayısıyla affedilir... Cesetler arka bahçeye gömülerek sohbete devam edilir...

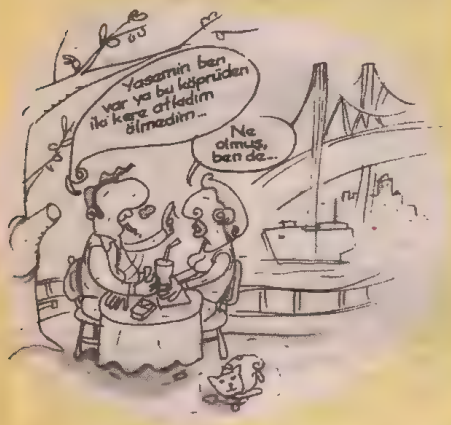
Yaşamın ben var ya bu köprüden ilk kez atladım ölmedim..
Ne olmuş, ben de..

Abi sana biçi itiraf edicam... Ben içici değilim, seticiyim..
GÜMRÜĞÜ

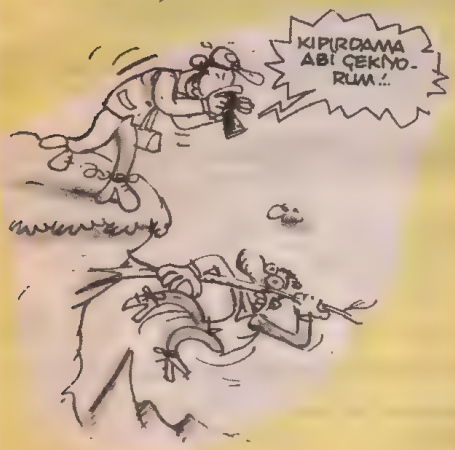
KIPIRDAMA ABİ ÇEKİYO-RUM!..

Hayatım dün gece mecbur kalıp kasmak zorunda kaldık!..
NİYE NAZLI!..

HADİ GENÇ OYUNLARI
BEKLEDİĞİNİZ GÜN GELDİ... HE HE HE!..
BUYUR ABİ KİTLE HAZIR!
ARTIK DAHA UCUZ KONU...
TILSIM TILSIM TILSIM!..
TILSIM TILSIM TILSIM!..
TILSIM TILSIM
AMERİKA-YA...
TILSIM TILSIM...
HAYIR TILSIM DEĞİL!.. TESLİM!..
OLDU. DİMİ? HE HE HE!
USA ÇEŞTU bir ker
EŞŞT!.. OLDU OLDU... GÜZEL OLDU!..
FETTO'NUN MELEKLERİ
BİLLUR ÇIKARTIYORSUN BUNLARI BİZ BİR İKİLİYİZ, HOCA EFENDİ'NİN KOMİKİ ŞEHİRLERİYİZ... GELEN ARKADAŞ SADECE BİR ÜVERTÜR, BİZDEN ÖNCE SAHNE ALIYOR... BİZ GENE İKİLİYİZ... MUHTEŞEM İKİLİ KOMİKLERİZ, LOREL HARDY GİBİ, HACİVATLA - KARAGÖZ GİBİ...
YA ÖYLE DİYORDUN AMA TV'DE BAL GİBİ MELEK HANIMIN OĞLU YERLEŞ - VERMİŞTİ!.. O GÜNLERİ UNUTMADIM DAHA..!

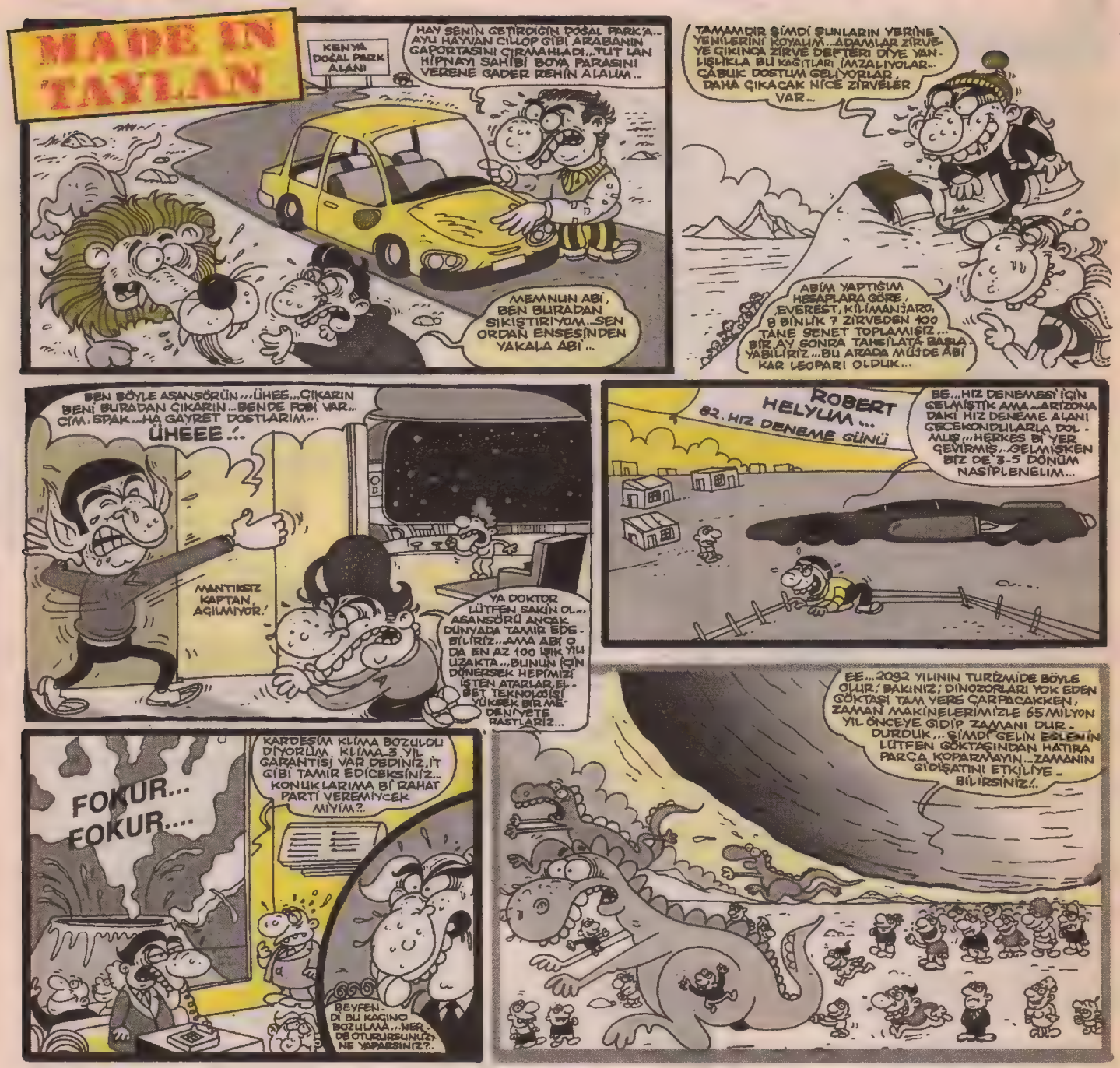

minik üstad
ZEYNEP DEMİRKALE
yazıyor

DÜNYA BARIŞ GÜNÜ

İnsanların kavgaları
Dilerim bugün biter
Neden diye sorarsanız
Dünya Barış Günü bugün.

Bugün sakın kavga etmeyin
Gülün, eğlenin, oynayın
Neden diye sorarsanız
Dünya Barış Günü bugün.

İnsanlar bugünden sonra
Hiç kavga etmeseler
Düşündünüz mü hiç
Dünya ne güzel olur!

minik küstah
AYÇA UÇANKALE
yazıyor

YARIŞ GÜNÜ

Zavallı Zeynepcik, aklı bir karış havada
Dünyada Barış diyor şaşkın
Bilmiyor ki Barış olmayacak
Dünya Kardeş olmayacak

Asıl barışı kurmuşlar kendi aralarında
Silah Yarışı yapanlar.
Barış çook uzaklarda bizlere,
Varoldukça silah yayıp satanlar.

Bil ki şunu Zeynepcik,
Dünyada Barış günü bir masal,
Varolan sadece
Silahlanmada Yarış Günü.

LEYLEK DİTMESİ

Altay Martı / Sencer

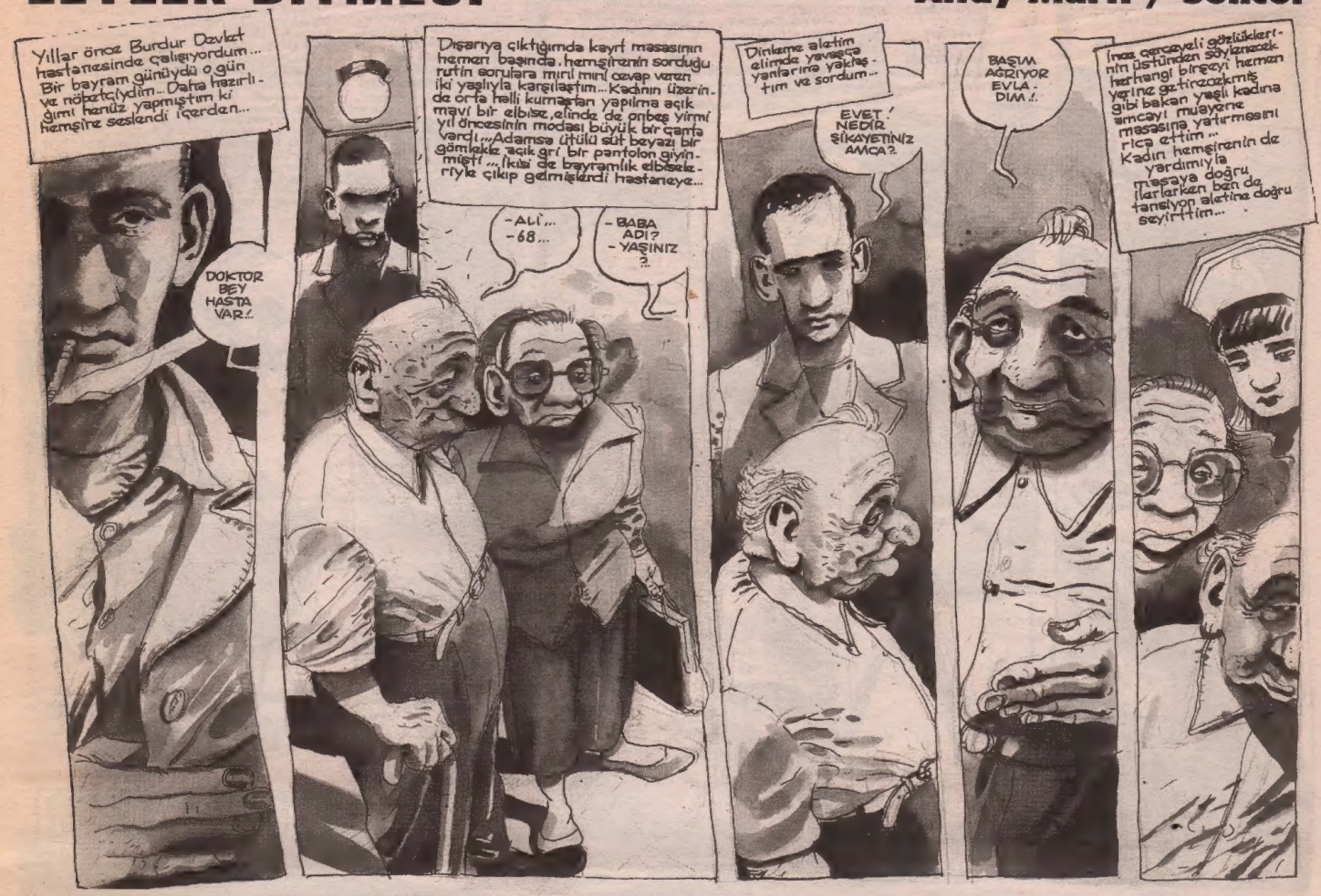

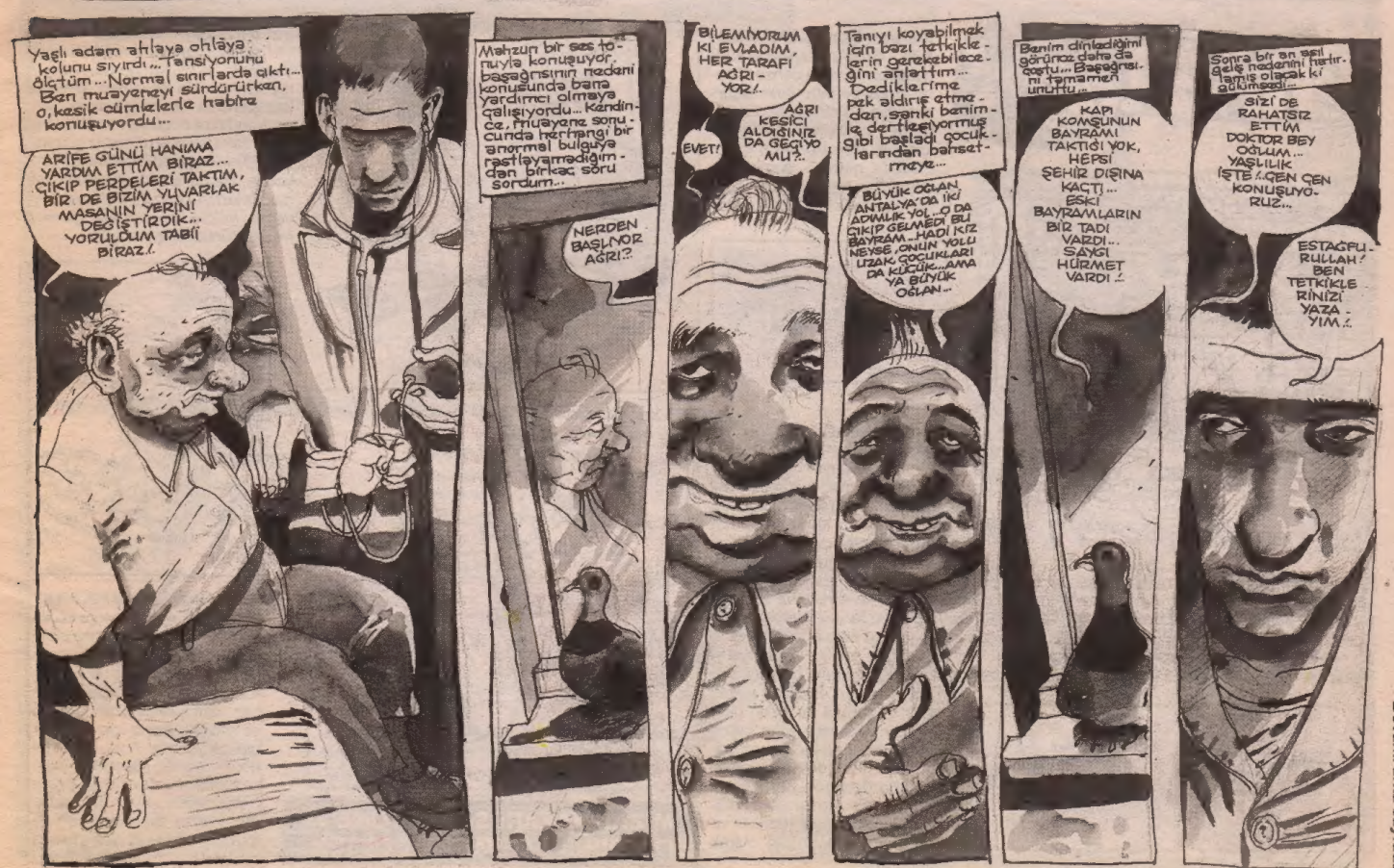

Devamı arka sayfada

Baştarafı 13. sayfada

Tam meseye geçmiştim ki, birden heyecanlı bir sesle bağırdı yaşlı adam...

BİR DAKİKA DOKTOR BEY OĞLUM...

Sonra da hafifçe gözlerini kısıp ve elinin işaretiyle devam artık konuşmasına.

BENİM NAH ŞURAMI LEYLEK DİTTİYDİ...SAKIN BU BAŞAĞRISI ONDAN OLMASIN?

Leylek ditmesi leylek gagalaması anlamına geliyordu herhalde... Merakla sordum...

NE ZAMAN OLDU AMCA BU OLAY?

Biraz düşündü ve cevapladı...

EEE... AŞAĞI YUKARI SEKİZ YAŞLARINDA FİLANDIM!.

Elimde olmayarak bir kahkaha patlattım...Yaşlı adam altmış sekiz yaşında dedi ve altmış yıl önceki "leylek ditmesi"nden bahsediyordu...Yani ben dünyaya gelmeden 30 yıl önce olmuş olay...Gel de gülme...

HİÇ ÖYLE ŞEY OLUR MU AMCA? NEREDEN GELDİ AKLINA BU ŞİMDİ?.

NE BİLEYİM EVLADIM, BELKİ BİR ETKİSİ OLMUŞTUR DİYE DÜŞÜNDÜM...

Nedense birden içim acıdı...Belki de bu yaşlı adamın başı hiç ağrımamıştı... Konuşacak birilerini arıyordu belki de? Sabahın tazelik tüten bu hafif rüzgarlı saatinde bayram yerine gider gibi süslenip hastaneye gelip de pat diye aklı nasıl çocukluğuna kayar ki insanın?. Ben rezidesini yazıyorken o da karısının yardımıyla toparlanıp indi merdiven...önemli bir rahatsızlığının olmadığını, yazdığım ilaçı gerekti, günde kullanabileceğini, hiç birşeyi fazla dert etmemesi gerektiğini anlattım... Şükran dolu gözlerle ve büyük bir tabarrukla elimi sıkıp teşekkür etti... Sonra da karısının kolunda yavaş yavaş kapıya doğru yöneldi...

68 yaşında bir ihtiyar değildi o anda çıkıp giden... İnsanın işini boşaltan, kimselerin dokunmayacağı, artık kolay kolay hiç birşeyin işine yaramayacağı koskoca bir yalnızlık vardı orta yerde... Bütün hüznüyle o gidiyordu...

-BİTTİ

Dinozor

Serkan Şen (ÇANAKKALE) - Güzelim espriyi bi sürü gereksiz "tarama benzeri" karalamaya boğarak çirkinleştirmişsiniz. Üstelik, fazla düşünmeden çalakalem çizdiğiniz için de karikatürünüz gümbürtüye gitmiş... Karikatüre başlamadan önce kağıdın içerisinde çizeceğiniz alanı kurşunkalemle belirleyip figürleri sile boza çalışarak o alanın içine yerleştirmeyi deneyin. Bu arada, "espriyi en vurucu biçimde nasıl anlatabilirim, figürleri hangi açıdan görürsem konu daha net anlaşılır" gibisinden sorular kafanızı meşgul etmeye başlasın.

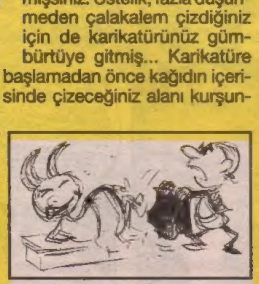

Eskiz 1

- En azından, boğayı doğurtmaya çalışan bir boğa mı olsa daha komik olur,yoksa, bir insan, belki de bir matador mu daha komik gider şeklinde bi düşünüverin. (Bkz. Eskiz 1) Bu arada, kumaşı tutan adamın hareketi ve ifadesi üzerinde de kafa ve bilek yoruverin bi zahmet. (Eskiz 2 ve 3) Böylece değişik açılımlar ve bakışaçıları elde edebilirsiniz. .. Bu yaptığınız eskizlerden sonra, "Yok arkadaş, en iyisi ilk çizdiğim şekliydi!" de diyebilirsiniz ve bizim söyleyecek hiçbir sözümüz olamaz. Çünkü, çoğu zaman, ilk coşkuyla en önce çizilen eskiz en güzeli olabilir. O zaman da sakın ha " Bu kadar uğraşmaya ne gerek vardı... Bunca emek, bunca zaman boşa gitti." diye düşünmeyin. Kağıt üzerinde yaşadığınız birkaç saatlik macera sırasında keşfettiğiniz değişik hareket ve ifadeleri "kısa günün kârı" olarak değerlendirin.

Eskiz 2

Eskiz 3

Cem Uslu (İSTANBUL) - El alışkanlığıyla çizmekten kurtulup yeni biçim arayışlarına girmenizin zamanı gelmiş. Çalışmalarınızı bekliyoruz.

Uğur Gürsoy (ANKARA) - Komik ve ustalıklı çizginizi aynı güzellikteki esprilerinizle birlikte görmeyi istiyoruz. Bunun için de sanırız, binlerce kez işlenerek tükenmiş konular yerine, kendinize özgü yeni konular bulup onların üzerine gitmeniz gerekecek. Bunu başarabileceğinize inanıyoruz...Ha,bu arada, kızılderili şefi çaktırmadan doktorun ensesini mi yemiş, yoksa doktora saç çizmeyi mi unuttunuz, anlayamadık.

Demir Dedeoğlu (ANKARA) - Uzunca bir aradan sonra karikatürlerinizi yeniden görmek bizleri sevindirdi. Aradan geçen zaman içerisinde çizgileriniz ustalaşmış, esprileriniz ise sanki biraz gerilemiş... Şimdilik Dinozor'da bir köşe sahibi olmanız için erkenmiş gibi geliyor bize. Ama, ileride neden olmasın?.. (Gençlerin şu köşe tutkusunu da bi türlü anlayabilmiş değiliz... Bizim zamanımızda... Neyse, bu "bizim zamanımızda"yı bir başka yazıya bırakalım...) Haftaya görüşmek üzere...

MİZAH YAZARI SAVAŞ BÜKE'Yİ YİTİRDİK... BAŞIMIZ SAĞOLSUN...

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

Hayri Kıvırcık *adlı müsteşarın, yitik hayalleri için yazdığı şiirdir:* Bir gün

söylesem inanır mıydınız
Hayri müsteşar oldu dostlar
Siz bu mertebeye dadanır mıydınız
Hayri müsteşar oldu dostlar!

Oysa benim amacım başkaydı
Tutkum sinemaya saygım aşkaydı
Devlet memurluğuna ilgim laçkaydı
Hayri müsteşar oldu dostlar!

Karakter oyuncusu olmayı dilerdim
Altın Portakal'ı almayı isterdim
Gel gör masa başında yıllarım'verdim
Hayri müsteşar oldu dostlar!

Hayri der ki, niyetle sonuç ayrıymış
Sanatkâr ruhum bedenimden ayrılmış
Oysa Altın Portakal demecim hazırmış
Hayri müsteşar oldu dostlar!

Müge Domates *adlı emlakçının, cinsel isteği azalan kocası için yazdığı şiirdir:*

Ne oldu sana evimin direği
Niçin bana ilgisizsin
Benden daha çok önemsiyorsun böreği
Niçin bana ilgisizsin?

Şu gencecik beden çürüsün mü
Bu devran böyle yürüsün mü
Cinsel açıdan defterim dürülsün mü
Niçin bana ilgisizsin?

Tavrın bana mı, banaysa niye
Uzun geceler ömre hediye
Dönüp dönüp yatarsın ne diye
Niçin bana ilgisizsin?

Müge der ki, başka kadın mı
Sanki tek soyad senin soyadın mı
Gece gece antreyi boyadın mı
Niçin bana ilgisizsin?

Tevfik Sakarin *adlı kiracının, kirayı çalmak için hırsız gibi evine giren evsahibi için yazdığı şiirdir:*

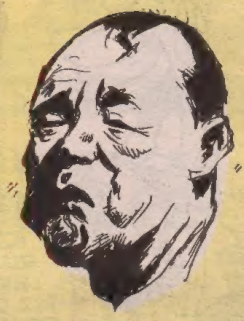

Donup kaldım gece vakti
Anlamın'yitirdi kira akti
Aklım başımdan uçtu gitti
Yatıştı mı size Bora Bey?

Bir tıkırtı, gözümü açtım
Karanlıkta siluetinizi seçtim
Ses etmeden alarma geçtim
Yakıştı mı size Bora Bey?

Ait çekmeceden parayı aldınız
Kira miktarını itinayla saydınız
Zaten ödeyecektim sabırlı olsaydınız
Yakıştı mı size Bora Bey?

Tevfik der ki gönüller coşa
Kira, mal, mülk hepsi boşa
Parmak izi bende, aklım geldi başa
Üzeceğim sizi Bora Bey?

Kahraman Piyaz *adlı öğrencinin, ilk gözlük taktığı gün hissettikleri için yazdığı şiirdir:*

Ne de güzelmiş net görmek
Sağolsun gözlüğü icadeden
Bilimin anlamı buymuş demek
Sağolsun gözlüğü icadeden!

Sınıfta tahtayı seçemez idim
Köprüden geçitten geçemez idim
Optikteki devrimle nasıl sevindim
Sağolsun gözlüğü icadeden!

Bir de lens varmış diyorlar
Kimisi de onu takarmış diyorlar
Bazısı sert, bazısı yumuşakmış diyorlar
Sağolsun lensi de icadeden!

Kahraman der, bilimle uğraşmalı
Tıbbiyeye girip göz doktoru olmalı
Ne nesneler bulanmalı, ne de renkler solmalı
Sağolsun hepsini icadeden!

S. Gürpınar

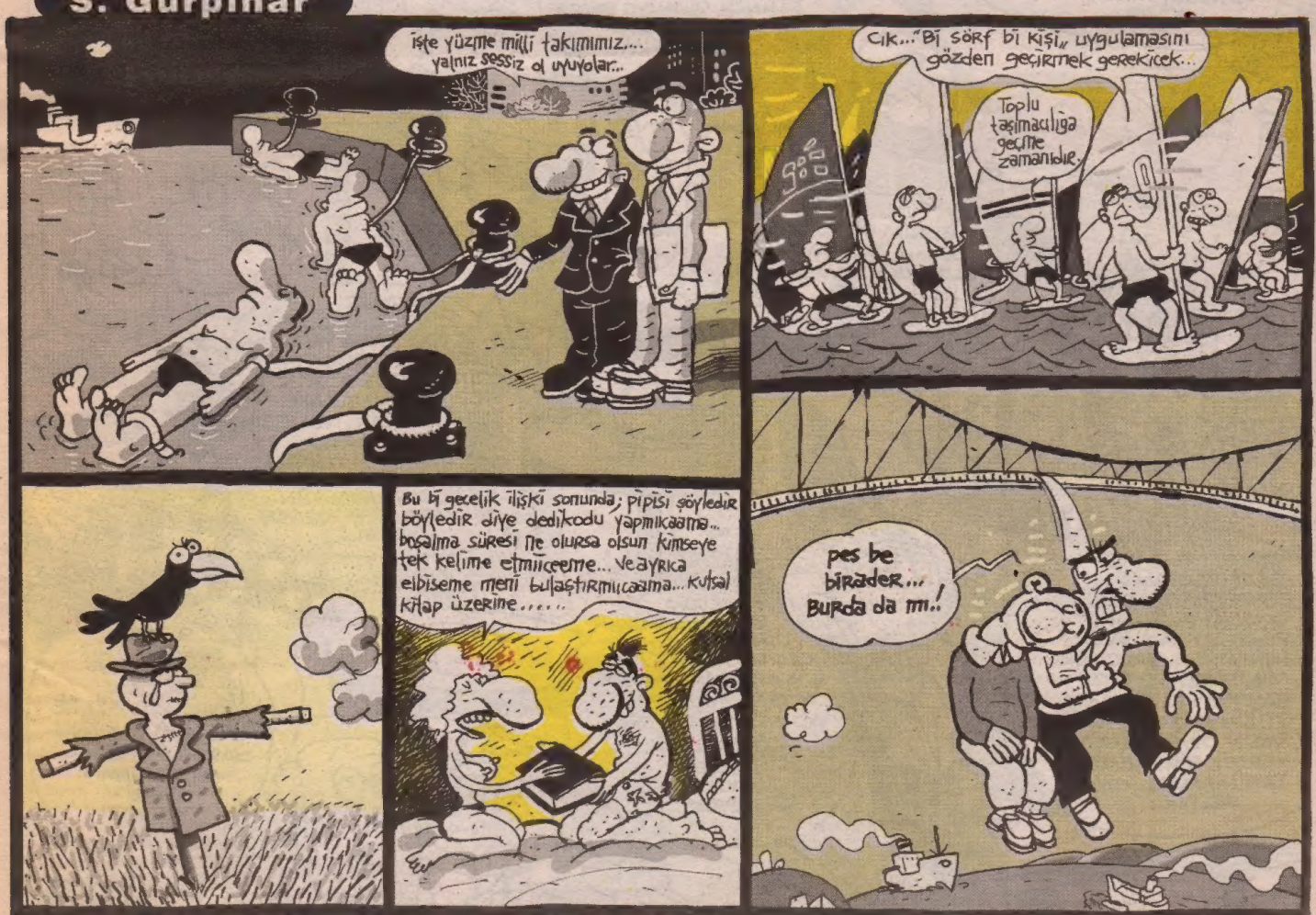

Şakası bile komik...
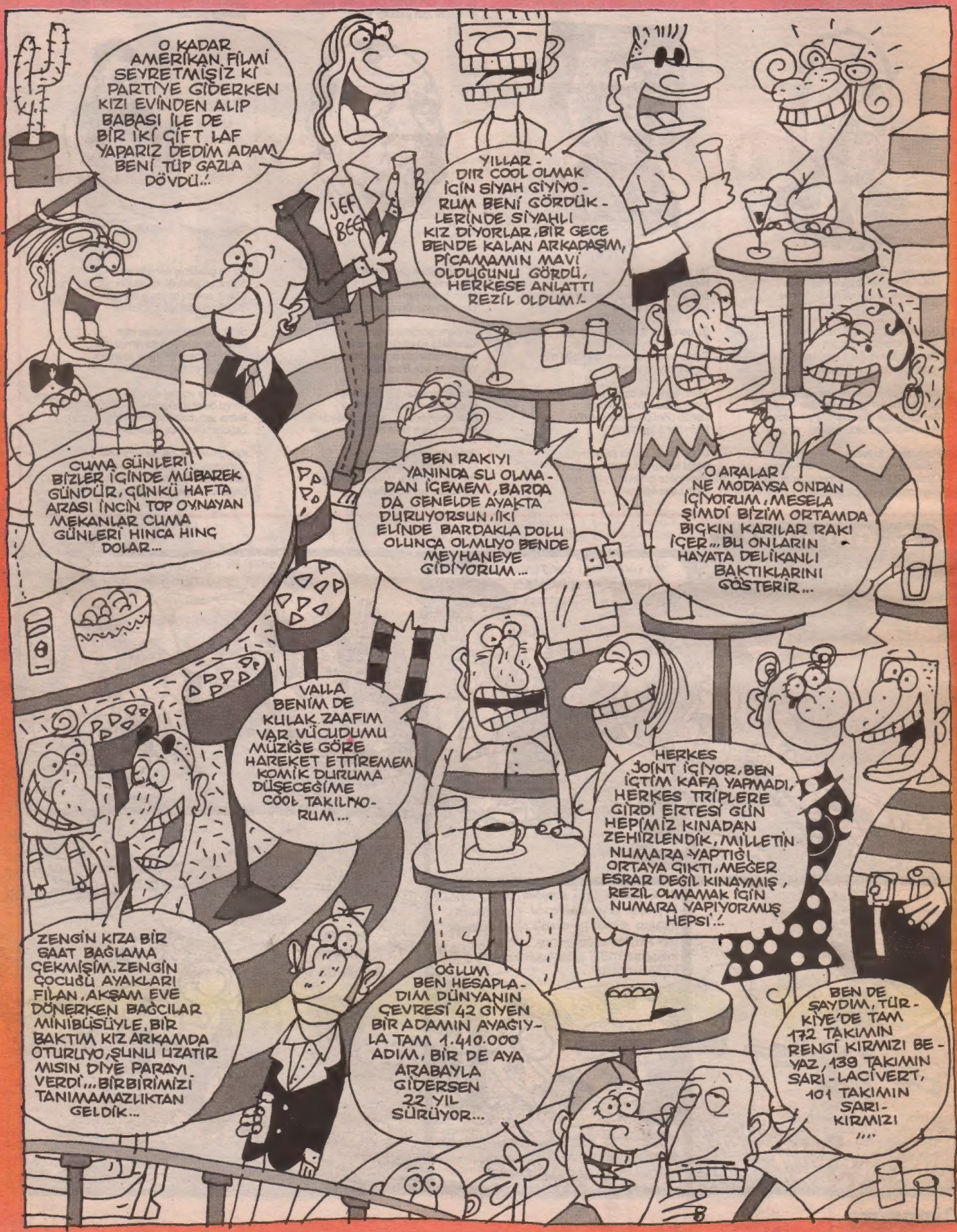
B.BAYRAM.